

II

(Nelegislatīvi akti)

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

PADOMES LĒMUMS

(2013. gada 15. jūlijs),

ar ko pilnvaro dažas dalībvalstis Eiropas Savienības interesēs ratificēt protokolu, ar kuru groza 1963. gada 21. maija Vīnes konvenciju par civilo atbildību par kodolkaitējumiem, vai tam pievienoties un sniegt deklarāciju par Savienības tiesību aktos minēto attiecīgo iekšējo noteikumu piemērošanu

(2013/434/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 2. punktu saistībā ar 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu,

tā kā:

- (1) Savienība cenšas izveidot kopēju tiesisko telpu, kuras pamatā ir tiesas nolēmumu savstarpējās atzišanas princips.
- (2) 1997. gada 12. septembra protokols (turpmāk "1997. gada protokols"), ar ko groza 1963. gada 21. maija Vīnes konvenciju par civilo atbildību par kodolkaitējumiem (turpmāk "Vīnes konvencija"), tika izstrādāts ar nolūku uzlabot to personu kompensāciju, kas cietušas no kodolnegadījumu izraisīta kaitējuma. Tādēļ ir vēlams, lai 1997. gada protokola noteikumus piemērotu dalībvalstīs, kuras ir Vīnes konvencijas Līgumslēdzējas puses.
- (3) Savienībai ir ekskluzīva kompetence attiecībā uz XI un XII pantu Vīnes konvencijā, kas grozīta ar 1997. gada protokolu, ciktāl minētie noteikumi skar noteikumus, kas izklāstīti Padomes Regulā (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās⁽¹⁾. Regula (EK) Nr. 44/2001 no 2015. gada 10. janvāra jāaizstāj ar Eiropas

Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās⁽²⁾. Dalībvalstis saglabā kompetenci jautājumos, uz kuriem attiecas 1997. gada protokols un kuri neskar Savienības tiesību aktus. Ņemot vērā 1997. gada protokola priekšmetu un mērķi, to protokola noteikumu pieņemšanu, kas ir Savienības kompetencē, nevar nošķirt no noteikumiem, kas ir dalībvalstu kompetencē.

- (4) Vīnes konvencija un 1997. gada protokols nav atvērti reģionālu ekonomikas integrācijas organizāciju dalībai. Tā rezultātā Savienība nevar kļūt par 1997. gada protokola Līgumslēdzēju pusi.
- (5) Tādēļ dalībvalstīm, kuras ir Vīnes konvencijas Līgumslēdzējas puses un pirms pievienošanās Savienībai neratificēja 1997. gada protokolu, būtu jāatļauj Savienības interesēs ratificēt 1997. gada protokolu vai pievienoties tam.
- (6) Divpadsmit Savienības dalībvalstis, proti, Beļģija, Vācija, Grieķija, Spānija, Francija, Itālija, Nīderlande, Portugāle, Slovēnija, Somija, Zviedrija un Apvienotā Karaliste, ir Līgumslēdzējas puses 1960. gada 29. jūlija Parīzes Konvencijai par trešās personas atbildību kodolenerģijas jomā, kura ir grozīta ar 1964. gada 28. janvāra papildprotokolu un 1982. gada 16. novembra protokolu (turpmāk "Parīzes konvencija"). Ar Parīzes konvenciju nosaka kārtību, kādā cietušie saņem kompensāciju par kaitējumu, kas radies saistībā ar kodolnegadījumiem, kuras pamatā ir principi, kas līdzinās Vīnes konvencijā izklāstītajiem principiem. 2004. gada 12. februāra protokols (turpmāk "2004. gada protokols"), ar ko groza Parīzes konvenciju, uzlabo kompensāciju par kodolnegadījumu izraisītu

⁽¹⁾ OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.

kaitējumu. Ar Padomes Lēmumiem 2004/294/EK ⁽¹⁾ un 2007/727/EK ⁽²⁾ dalībvalstīm, kuras ir Parīzes konvencijas Līgumslēdzējas puses, tika atļauts toreizējās Kopienas interesēs ratificēt 2004. gada protokolu vai pievienoties tam. Tādēļ ir objektīvi pamatoti, ka šis lēmums nebūtu adresējams tām dalībvalstīm, kuras ir Parīzes konvencijas, nevis Vīnes konvencijas Līgumslēdzējas puses.

- (7) Turklāt piecas Savienības dalībvalstis, proti, Īrija, Kipra, Luksemburga, Malta un Austrija, nav nedz Vīnes konvencijas, nedz Parīzes konvencijas Līgumslēdzējas puses. Ņemot vērā, ka ar 1997. gada protokolu groza Vīnes konvenciju un ka Regula (EK) Nr. 44/2001 atļauj tām dalībvalstīm, kurām minētā konvencija ir saistoša, turpināt piemērot minētajā konvencijā ietvertos noteikumus par jurisdikciju un par atzīšanu un izpildi, ir objektīvi pamatoti, ka šis lēmums būtu adresējams tikai tām dalībvalstīm, kuras ir Vīnes konvencijas Līgumslēdzējas puses. Attiecīgi Īrijai, Kiprai, Luksemburgai, Maltai un Austrijai būtu jāturpina pamatoties uz noteikumiem, kas iekļauti Regulā (EK) Nr. 44/2001 un piemērot tos jomā, uz ko attiecas Vīnes konvencija un 1997. gada protokols, ar kuru groza minēto konvenciju.
- (8) Tādēļ 1997. gada protokola noteikumus attiecībā uz Savienību piemēros tikai tās dalībvalstis, kuras šā lēmuma pieņemšanas brīdī ir Vīnes konvencijas Līgumslēdzējas puses.
- (9) Noteikumiem par spriedumu atzīšanu un izpildi, kas izklāstīti ar 1997. gada protokola 14. pantu grozītajā Vīnes konvencijas XII pantā, nevajadzētu būt noteicošākiem par noteikumiem, ar ko reglamentē spriedumu atzīšanas un izpildes kārtību, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 44/2001. Tāpēc dalībvalstīm, kurām saskaņā ar šo lēmumu tiek atļauts ratificēt 1997. gada protokolu vai pievienoties tam, būtu jāsniedz šajā lēmumā paredzētā deklarācija, kuras mērķis ir nodrošināt attiecīgo Savienības noteikumu piemērošanu.
- (10) Apvienotā Karaliste un Īrija, kam piemēro Protokolu (Nr. 21) par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurš pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, piedalās šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.
- (11) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā (Nr. 22) par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību

un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpiemēro,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Padome atļauj Bulgārijai, Čehijas Republikai, Igaunijai, Lietuvai, Ungārijai, Polijai un Slovākijai Savienības interesēs ratificēt 1997. gada 12. septembra protokolu, ar ko groza 1963. gada 21. maija Vīnes konvenciju par civilo atbildību par kodolkaitējumiem, vai pievienoties tam.

Šim lēmumam ir pievienots 1997. gada protokola teksts.

2. pants

Ar šo Padome atļauj Bulgārijai, Čehijas Republikai, Igaunijai, Lietuvai, Ungārijai, Polijai un Slovākijai sniegt šādu deklarāciju:

“Spriedumus lietās, uz ko attiecas 1997. gada protokols, ar ko groza 1963. gada 21. maija Vīnes konvenciju par civilo atbildību par kodolkaitējumiem, – ja šos spriedumus sagatavojuši tās Eiropas Savienības dalībvalsts tiesa, kura ir minētā protokola Līgumslēdzēja puse, – atzīst un izpilda [tās dalībvalsts nosaukums, kura sniedz deklarāciju] saskaņā ar attiecīgajiem Eiropas Savienības noteikumiem šajā jautājumā.”

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Bulgārijas Republikai, Čehijas Republikai, Igaunijas Republikai, Lietuvas Republikai, Ungārijai, Polijas Republikai un Slovākijas Republikai saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2013. gada 15. jūlijā

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

V. JUKNA

⁽¹⁾ OV L 97, 1.4.2004., 53. lpp.

⁽²⁾ OV L 294, 13.11.2007., 23. lpp.